

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 70 (1959)

Piektdien, 1957. g. 14. jūnijā

13. gads

Attīstīsim aitikopību

Rīgā notika lauksaimniecības darbinieku republikaniskā sanāksme jautājumos par aitikopības tālāku attīstību un vilnas ražošanas palielināšanu Latvijas PSR kolchozos.

Savā referatā Latvijas PSR Ministru Padomes Priekšsēdētāja vietnieks b. Stroganovs teica, ka PSKP Centrālā Komiteja un PSR Savienības Ministru Padome vēstulē visiem lauksaimniecības darbiniekiem norādījusi, ka tagad sevišķa uzmanība jāvēlta aitikopības attīstībai. Ir zināms, ka aitikopība ir tāda lopkopības nozare, ko var ātri paplašināt, un, labi organizējot darbu, vienā gadā praktiski iespējams palielināt aitu skaitu vismaz pusotras reizes. Latvijas kolchozos un padomju saimniecībās ir lieliskas iespējas attīstīt aitikopību. Mums ir ļoti laba aitu šķirne — Latvijas tumšgalve, ir plašas ganības un pieredzes bagāti lopkopju kadri.

Taču jāatzīmē, ka lielās iespējas aitikopības attīstībā republikas kolchozi un padomju saimniecības izmanto ļoti slikti un šī svarīgā lopkopības nozare atstāta novārtā. Lauksaimniecības darbinieki nevēlta pietiekamu uzmanību aitikopības attīstībai. Toties pieredze rāda, ka aitikopība ir augstu ienesīga saimniecības nozare. Tā pērn Bauskas rajona kolchozi ieguva no katras aitas 3—3,5 kilogramus vilnas, t. i., ražoja vairāk nekā 20 kilogramus vilnas uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Šā rajona kolchozi „Vairogs” un Kārļa Marksa vārdā nosauktās no katras aitas nocirpa vairāk nekā 4 kilogramus vilnas un par katru aitikopībā izmantoto izstrādes dienu ienēma 43—44 rubļus. Labus rezultātus aitikopības attīstībā guvis arī Madonas rajona lauksaimniecības artelis „Jaunais rīts”.

Vēl labākus panākumus guvuši aitikopji — Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībnieki. Piemēram, Auces rajona kolchoza „Padomju vainags” aitikopje Lidija Latīša no katras aitas ieguvusi 6,1 kilogramu vilnas, no 60 aītām — 112 jērus. Jēkabpils rajona Molotova vārdā nosauktajā kolchozā aitikopis Jāzeps Lugažs no katras aitas ieguvusi 4,8 kilogramus vilnas.

Aitikopība ir svarīgs gaļas resursu palielināšanas avots. Nepieciešams jau šogad katrā rajonā organizēt ne mazāk kā divas — trīs aitikopības fermas, kas audzētu Latvijas tumšgalvainās šķirnes aitas. Visiem kolchoziem un padom-

ju saimniecībām aitas jānodrošina ar labu barību. Jāsagādā pietiekamā vairumā smalks siens, sulīgā barība un koncentrāti. Nopietna vēriba jāvēlta aitu gapībām. Mums ir lieli dabisko ganību masīvi, kurus var labi izmantot aitu ganišanai. Tuvākajos gados aitu fermās, kas domātas preču produkcijas ražošanai, jāpanāk aitu skaita palielināšana par 80—85 procentiem. Tas dos iespēju izmantot gaļai daudzus 6—7 mēnešus vecus jērus. Aitikopības tālākā attīstība nav domājama, neuzlabojot aitu izmitināšanu ziemā. Tāpēc kolchoziem un padomju saimniecībām ne tikai jāceļ jaunas aitu kūti, bet jāpielāgo šim vajadzībām arī pašreizējās telpas. Mums ir visas iespējas tuvākajos 2—3 gados divkārtot aitu skaitu republikā, palielinot to kolchozos un padomju saimniecībās līdz 500—550 tūkstošiem. Noteikti jāuzlabo, noslēgumā teica referents, to cilvēku darba apstākļi, kas strādā aitikopības fermās. Viņu vidū jāorganizē sociālistiskā sacensība. Visās saimniecībās jāapspriež PSKP CK un PSRS Ministru Padomes vēstule, jāparedz praktiski pasākumi, lai tālāk attīstītu aitikopību. Šā uzdevuma izpildē liela loma ir lauksaimniecības speciālistiem un it īpaši zootehniķiem.

Pēc b. Stroganova referata izvērsās debates. Ar lielu interesi sanāksmes dalībnieki noklausījās Madonas rajona pirmrindas kolchoza „Jaunais rīts” priekšsēdētāja b. Treļņikova runu.

—Mūsu kolchozs, — viņš sacīja, — sen nodarbojas ar aitikopību un gadu no gada celstās produktivitāti. Ja pirms trim gadiem no katras aitas ieguvām 265 rubļus, tad pērn katrā aita mums jau ienesa 560 rubļus. No 236 aītām mēs ieguvām vairāk nekā 820 kilogramus vilnas. No 100 aītām ieguvām 138 jērus. Tādus panākumus mūsu aitikopji sasniegta tāpēc, ka aitas rūpīgi kopa un stingri ievēroja zootehnikas prasības. Aitu ālavība mūsu kolchozā ir tikai 4 procenti.

Apspriedes dalībnieki visu aitikopju vārdā apņēmas līdz 1960. gadam aitu skaitu republikā palielināt divas trīs reizes, lai katrā kolchozā būtu ne mazāk par 300 aītām. Tika nolemts arī no katrām 100 aītām iegūt ne mazāk kā 125 jērus, palielināt vilnas ieguvu no katras aitas līdz 3,5—4 kilogramiem.

Sagatavo pakaišu kūdru

Kīmales purvā, kur vēl pagājušajā gadā rajona rūpniecības kombināta laudis raka dedzināmo kūdru, darba dūna nav norimusi šodien. Pareizi, purvā neredz ne mašīnu, ne dzird daudz cilvēku čalas. Šogad tur kolchozu „Aktivists” un Lisenko vārdā nosauktā laudis rok un žaudē pakaišu kūdru. Neskatoties uz to, ka no abiem kolchoziem kopskaitā strādā tikai 4 cilvēki, paveikuši viņi ir daudz. Tā Lisenko vārdā nosauktā kolchoza vīri — Juris Grīniņš un Imants Engelijs ir izrakuši ap 2500 kbm pakaišu kūdru, bet kolchoza „Aktivists” raceijs Haralds Jēkabsons — ap 700 kbm.

A. Pētersons

Meža stādīšanas talka

Lauksaimniecības arteļa „Spars” laudis rūpējas par kolchoza mežu paplašināšanu. 12. jūnijā rīkoja meža stādīšanas talku. Talkā piedalījās ap 30 kolchoznieki.

Pavisam kolchoza mežā priežu sēklas iesēs vismaz 2 ha lielā platībā.

R. Liepnieks

Kuģis — pašizkrāvējs

Tjumeņas kuģu būvētavā beidz būvēt oriģinālu pašizkrāvēju kuģi kokmateriālu transportam. Kuģi konstruējis talantīgais izgudrotājs — autodidakts A. Lukovskis. Uz lītiņas kuģim — pašizkrāvējam vienā malā izbūvēta balasta cisterna. Kad to piepilda ar ūdeni, kuģis sasseveras uz sāniem un koki ierīpo ūdenī.

Tas nav Lukovska pirmais izgudrojums. Sibīrijā viņš pazīst kā aktīvu racionalizatoru.

Ražas novākšana Dagestanā

Dagestanas APSR Babajatas rajona kolchozi sākuši ziemas miežu pļauju. Pēc dažām dienām labības novākšana izvērsīsies visā Piekaspijas zemienē.

Mechanizatori apņēmušies ziemāju novākšanu veikt 10—12 dienās.

RAJONA KOLCHOZOS

Lopbarības sagāde sākusies

Kupls un sulīgs saudzis āboliņš lauksaimniecības arteļa „Abava” laukos. Lai iegūtu labu, vitamīniem bagātu lopbarību, kolchoza pirmās un otrās brigades laudis kā pirmie rajonā šajās dienās uzsāka āboliņa pļauju. Nopļauti pir-

mie 8 hektari. Pļauj ar mašīnu, bet atsevišķās vietās arī ar rokām.

Vispirms kolchoznieki steidz nopļaut sēklai izraudzītos laukus, lai no otrā pļāvuma iegūtu labi ienākušos sēklu ražu.

V. Zile

Kopj vasarājus

Lauksaimniecības arteli „Imanta” rūpējas par labām ražām. Pašreiz vago kartupeļus. No 32 ha kartupeļu pirmo reizi jau izvagoti ap 10 ha.

Dārzkopības posmi audzē 4,7 ha „Priekuļu agros” kartupeļus. Tie jau krietni paaugušies. Dārzkopības posmu kolchoznieki bb. Lakševics un

Lasmanis šajās dienās pabeidza agro kartupeļu vagošanu.

Reizē kolchoznieki kopj arī vasarāju graudaugu sējumus. Visai 130 ha kviešu un miežu platībai dots virsmēslojumā superfosfāts un slāpekļis. Pirmajā kompleksajā brigādē šo darbu veica bb. Caune, Bieriņš, Ģierts un citi.

R. Veldze

Labi sagatavojušies sāk siena pļauju

Bagātīgāku rupjās lopbarības ražu kā pagājušajā gadā ievāks Leņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa laudis. Lielajam darba cēlienam kolchoznieki rūpīgi sagatavojušies. Par nepieciešamā inventāra sakārtošanu parūpējies kolchoza mehanikis b. Sproģis. Viņš darbam sakār-

tojis 11 zāles pļaujmašīnas, 16 zirgu vilkmes grābekļus. Siena zāvēšanai ir arī ap 600 zārdz koku.

Šajās dienās trešajā brigādē kolchoznieks b. Grinbergs uzsāka āboliņa pļauju. Vispirms nopļauj laukus, kur atālu audzēs sēkli iegūšanai.

L. Upsala

PADOMJU DZIMTENĒ

Sākusies Novosibirskas jūras piepildīšana

Šīs dienās Novosibirskas HES celtniecībā sākta pirmo aizvaru betona ūdens piegādes dambī. Ar to sākās lielās ūdens krātuves — „Novosibirskas jūras” piepildīšana, kas notiks vairākos posmos.

Tajā vietā, kur Obas galine bija apmēram 800 m plata, tās ūdeni tagad plūst cauri 20 metrus platam dambja aizvaram. 10 dienās tos visus aizvērs, pie kam katrs aizvars būs 140

tonnas smags. Vēl pēc 10 dienām ūdens sasniegs tādu līmeni, kas ļaus uzsākt navigāciju pa kanāliem un hidroelektrostacijām.

Novosibirskas HES celtnieki, lai varētu Lielā Oktobra 40. gadadienu sagaldīt ar darba sasniegumiem, apņēmies agrāk paredzēto divu agregātu vietā šogad laist darbā trīs hidroelektrostacijas agregātus.

Top jauni meži

Šopavasār daudzus Padomju Savienības rajonus ierīkoti jauni meži vairāk nekā 550 tūkstoš hektāru platībā. Baltkrievijā, Turkmēnijā, Moldāvijā un Ukrainas rajonu lielākajā daļā pavasari izpildīts meža stādījumu gada plāns. Daudz mežu iestādīti arī Pievolgā, Krievijas Federācijas dienvidu un centrālajos rajonos. Mūsu zemes dienvidu rajonos izveidotas ozolu, valriekstkoku, balto akāciju, ābeļu, bumbieru un citu augļu koku bir-

zis. Vidusāzijas tukšnešajos rajonos izveidoti lieli saksaūla mežus.

Daudz tūkstoš hektāru platībā iestādītas jaunas lauku aizsardzības joslas. Mūsu zemes stepju un meža stepju rajonu kolchozos un padomju saimniecībās apmežotas gravas un smiltāji. Lauku aizsardzības joslas izveidotas Ukrainas, Uzbekijas un Moldāvijas kolchozos. Labas joslas iekārtotas Ziemeļkaukāzā. Baškīrijā, Voronežā un Staļingradas apgabalā.

PĒC 16 GADU ILGAS ŠKIRŠANĀS

Pirms 16 gadiem Čerkasu apg. (Ukrainas PSR) Raisa Turčenko pavadīja savu 9 gadus veco dēlu Genadiju uz Kijevas mežkopības skolu. Sākās karš un māte ar dēlu viens otru pazaudēja. Meklēšana, kas turpinājās ilgu gadus, nedeva rezultātus. Centrālais izmeklēšanas birojs paziņoja R. Turčenko, kas dzīvo Urgenčā (Uzbekijas PSR), ka viņas dēla meklēšana izbeigta.

Taču, Turčenko ģimenei uzsmaidīja laime. Reiz kāda Turčenko radniecē, kas dzīvo Leņingradā, kādā televīzijas pārraidē redzēja jauniešu, kas uz klavīrēm pavadīja Leņingradas bērnu audzēkņu kori. Vēlāk noskaidrojās, ka šis jauniešs ir Genadijs.

Pēc 16 gadu ilgās šķiršanās laimīgā māte atkal sastapās ar dēlu, kas kara gados bija evakuēts no Kijevas un uzaudzis kādā bērnu namā. Ieguvts gatavības apliecinājums, jauniešs iestājās Kuibiševa vārdā nosauktajā kara inženieru akadēmijā, kuru šogad sēkmīgi pabeidza.

Partijas dzīve

Jauno komunistu seminars

Šajās dienās partijas rajona komitejā notika jauno komunistu seminars. Tajā piedalījās jaunie komunisti gan no lauku, gan pilsētas pirmorganizācijām.

Referatu „Komunistiskā partija — padomju tautas avangards un vadošais spēks cīņā par komunismu” nolasīja partijas rajona komitejas sekretars b. Kļaviņš. Referents raksturoja Padomju Savienības Komunistisko partiju kā darbājošu vadošo spēku cīņā par brīvību un tautas laimi. Ar Komunistiskās partijas vārdu saistītas grandiozas cilvēku sabiedrības pārgrozības un attīstība. Bez partijas vadības proletariāta diktatūra nevar būt pilnīga un stabila. Referents vērsa seminara dalībnieku uzmanību uz Komunistiskās partijas slaveno vēsturi, varonīgo cīņas ceļu.

Dzīvu klausītāju interesi izraisīja nosauktie skaitļi par to, kā ar katru gadu pieaug komunistu skaits visā pasaulē.

Biedrs Kļaviņš sīkāk pakavējās pie tā, kāda milzīga loma bija un ir Padomju Savienības komunistiskajai partijai darbaļaužu masu mobilizēšanā arvien lielākiem panākumiem socialistiskajā celtniecībā.

Referents pakavējās pie tā, kādam jābūt katram komunistam, norādot, ka katra komunistas pienākums neatlaidīgi apgūt marksismu-lenīnismu, stingri ievērot partijas dzīves normas, stiprināt partijas un valsts disciplīnu, visiem iespējamiem līdzekļiem sekmēt socialistisko celtniecību.

Pēc tam pārrunu par tematu „Partijas statuti un partijas uzdevumi” izveda komuniste no 1912. gada b. Kārķla. Biedre Kārķla izskaidroja, kādus pienākumus komunistiem uzliek Partijas statuti. Pastāstīja, ar kādu entuziasmu un pašizliedzību partijas statusus un partijas uzdevumus pildīja komunisti, cīnoties par tautas atbrīvošanu carisma laikā. Dzīvu interesi izraisīja b. Kārķlas stāstījums par cīņas uzdevumiem, kuru izpildē viņa pati piedalījās.

Partijas rajona komitejas sekretars b. Blūms norādīja uz tiem uzdevumiem, no kuriem šodien neviens komunisti nedrīkst stāvēt nomaļus.

— Galvenais uzdevums, — teica b. Blūms, — prast pareizi saimniekot un izpildīt PSKP XX kongresa izvirzītos uzdevumus socialistiskajā celtniecībā. Nepieciešami, lai katrs komunisti labi zinātu un izprastu izmaiņas mūsu rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijā. Tāpat katram komunistam labi jāzina un jāizprot uzdevumi lauksaimniecības tālākajā attīstībā. Tuvākajos gados panākt Amerikas Savienotās Valstis lopotības produktu ražošanā — tas ir partijas uzdevums.

Seminara nobeigumā tā dalībnieki noskatījās kinofilmu „Kā gulbji balti padebeši iet...”

A. Liepa

MUMS RAKSTA

Der padomāt

Rendas ciema teritorijai cauri vijas Abavas upe ar tai ieteikto likošu upiti „Ivandi”, kurā ir brīnumjauki divi ūdenskritumi. Vasarā tie pievilina daudzus jo daudzus ekskursantus. Kādus trīs simtus metrus tālāk pie „Valdatu” mājām atrodas senču pilskaļas. Taču turisti—ekskursanti šīs jaukās vietas neatradīs, ja kāds tās neparādīs.

Vai Rendas ciema padome nevarētu parūpēties, lai izgatavotu un izliktu glītus dēlīšus ar uzrakstiem, „Uz senču pilskaļnu”, „Rendas ūdenskritumi” utt. Uz šiem pašiem dē-

līšiem varētu uzrakstīt arī attālumu.

Ļoti neparīkamā iespaidu atstāj arī tas, kā tiek izlīpināti dažādi sludinājumi un ziņojumi. Tā tas ir pašreiz pie patērētāju biedrības veikala № 6 ieejas un citās vietās. Uzraksti turklāt vēl kļūdaini. Būtu vēlams, lai ciema izpildu komiteja novietotu ziņojumu dēli, kur izliktu jaunākos ziņojumus. Ciema izpildu komiteja varētu ziņojumus iepriekš pārrakstīt. Vēlams būtu arī pie tautas nama vitrīna, kur izliktu sarīkojumu afišas.

Novērotājs

Mūsu republikā

Komjaunieši vāc savas vēstures materiālus

Valmieras komjauniešu 1919. gadā veiktie varoņdarbi ir viena no slavenākajām lappusēm Latvijas komjaunatnes vēsturē. Gandrīz katrs, kas iebruc pilsētā, uzkāpi Komjauniešu kalniņā (agrākajā Karātavu kalnā), kur tika nošauti 11 varoņi—komjaunieši. Tagad tur ir uzcelts piemineklis.

Rajona komjaunieši nekad neaizmirst savu vecāko biedru varoņdarbus. Nesen šeit notika komjaunatnes rajona

komitejas plenums, kurā apsprieda arī jautājumu par Valmieras jauniešu revolucionārās kustības vēstures materiālu vākšanu. Tuvākajā laikā Valmierā nodibinās novadpētniecības muzeju. Plenums nolēma tajā iekārtot atsevišķu zāli, kas būs veltīta rajona jauniešu slavenajiem darbiem. Rajona komiteja jau sapem dokumentus par 11 varoņi—komjauniešu darbību un dažādus citus eksponatus.

I Viskrievijas zemnieku deputātu kongress

1917. gadā no 4. līdz 28. maijam (no 17. maija līdz 10. jūnijam)

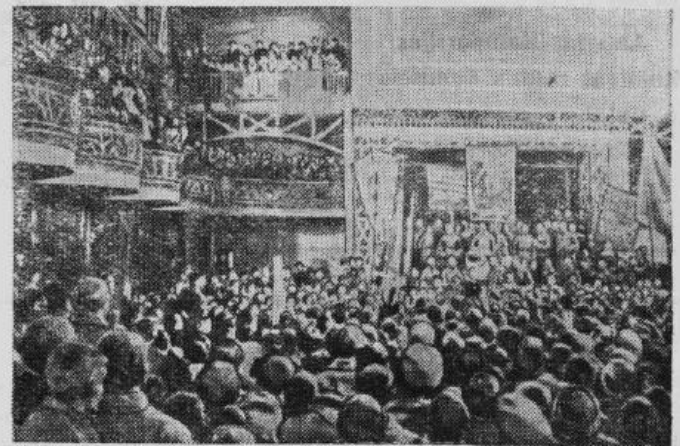
4. (17.) maijā Petrogradā Tautas namā 1917. gadā atklāja pirmo Viskrievijas zemnieku deputātu kongresu. Šis kongress bija svarīgs posms bolševiku cīņā par zemnieku masām, ko partija izvērsa, pamatojoties uz V. I. Leņina Aprīļa tezēm un partijas Aprīļa konferences lēmumiem. Kongresā piedalījās 1115 delegātu no gubernām un armijas daļām, pārsvarā bija eseri. Eseru pārsvars noteica kongresa lēmumu raksturu, ar balsu vairākumu atbalstot Pagaidu valdības politiku.

Kongresa bolševistiskā frakcija sastādīja tikai 2—3 procentus no delegātu skaita, viņiem pieslēdzās nelielā „14 bezpartejisko” grupa, kuru vadīja M. V. Frunze, kas tai laikā darbojās Baltkrievijas zemnieku un Rietumfrontes zaldātu vidū. Viņš uzstājās kongresā ar uzvaru Michailovs. Kongresa darba pamatā bija jautājumi par varu, karu un zemi. Jau pirmajā kongresa sēdē bolševiki uzstājās ar rezolūciju, kurā izteicās pret Pagaidu valdības un tās politikas atbalstīšanu. Apspriežot jautājumus par karu un zemi, zemnieku delegāti radikāli atdalījās no eseru vadītajiem.

V. I. Leņins, sakarā ar slimību nevarēdams kongresā uzstāties, 7. (20.) maijā grīzās ar „Atklātu vēstuli Viskrievijas zemnieku deputātu kongresa delegātiem”, kas 11. (24.) maijā bija ievietota laikrakstā „Soldatskaja pravda”. Laikraksts tika plaši izplatīts kongresa delegātu vidū.

V. I. Leņins rakstīja par trim jautājumiem, kas it sevišķi nodarbināja delegātus — par karu, zemi un varu. Leņins norādīja, ka šo jautājumu atrisināšana pilnīgi atkarīga no galvenā jautājuma — jautājuma par varas pāriesanu Padomju rokās.

Tālāk V. I. Leņins rakstīja, ka

Attēls: Pirmā Viskrievijas zemnieku deputātu kongresa sēde TASS fotokronika

tikai strādnieku šķiras un nabadzīgās zemniecības cieša savienība var nodrošināt agrārā jautājuma atrisināšanu. „Lai visu zemi dabūtu darbaļaudis, nepieciešama pilsētu strādnieku cieša savienība ar trūcīgiem zemniekiem (pusproletariātiem). Bez šādas savienības kapitalistiem nevar uzvarēt. Bet, ja tos neuzvar, tad nekāda zemes pāreja tautas rokās neglābs no tautas nabadzības” (V. I. Leņins, Raksti, 24. sēj., 328. lpp.). Leņina vēstule guva dzīvu atsaucību daudz kongresa delegātu vidū.

22. maijā (4. jūnijā) V. I. Leņins kongresa bolševistiskās frakcijas vārdā uzstājās ar runu par agrāro jautājumu. Savā runā Leņins nesaudzīgi atmaskoja buržuāziskās Pagaidu valdības imperialistisko politiku un menševiku izlīg-

šanu ar eseriem. Skaidri un vienkārši Leņins izteica bolševiku programmu zemniecības jautājumā: nekavējoties jāizdara muiznieku zemes konfiscēšana un visas zemes nacionalizācija.

Bolševiku izvērstajai agitācijai kongresā, bolševistiskās literatūras un avīžu izplatīšanai starp delegātiem un it sevišķi Leņina runai kongresā bija milzīga nozīme ne tikai delegātu, bet arī visas zemniecības revolucionizēšanā. Izbraucot uz vietām, daudzi no delegātiem sāka pielietot šo taktiku zemes jautājuma atrisināšanā, ko Leņins kongresā ieteica zemniecībai. Tas izpaudās zemnieku kustības plašā kāpinājumā 1917. gada vasarā.

Bolševiku darbs šajā kongresā ir piemērs tai milzīgajai mūsu partijas cīņai par masām, kuru tā izvērsa, pamatojoties uz V. I. Leņina Aprīļa tezēm un partijas Aprīļa konferences lēmumiem.

PAR DABAS ZINĀTNISKĀM TEMĀM

ZEME UN DEBESS

Ja mēs skaidrā, zvaigžņotā naktī izejam klajā laukā, mums liekas, ka virs mums ir milzīga debess velve, nokaisīta mirdzošām zvaigznēm, un ka šās velves malas kaut kur ļoti tālu pie apvāršņa atbalstās uz stingra nekustīga pamata — zemes. Tā arī domāja visas senās tautas, kamēr vēl nebija attīstījušies astronomija — zinātne par debess ķermeņiem. Īstenībā mūsu Zeme, kas liekas nekustīga un plakana, ir apaļa kā lode un pastāvīgi kustas. Zeme ir debess ķermenis tāpat kā Saule, Mēness un zvaigznes, bet debess ir bezgalīga telpa, kurā kustas neskaitāms daudzums debess ķermeņu. Zeme starp tiem ir viens no vismazākajiem locekļiem, kaut gan tās caurmērs ir gandrīz 12.700 kilometri.

Lai nonāktu pie pareizas pasaules uzbūves izpratnes, cilvēcei bija jānoiet garš attīstības ceļš. Bija nepieciešama daudzu gadsimtu ilga cīņa pret maldīgu uzskatu izplatītāju un aizstāvētāju — reliģiju, kas visos laikos ir apgalvojusi, ka starp „zemi” un „debessīm” nav nekā kopēja, ka tās ir divas pavisam dažādas pasaules, atdalītas ar nepārejamu robežu.

Pie tam viss, kas saistīts ar zemi, esot miesīgs, grēcīgs, nepilnīgs un pārejošs. Turpretim viss, kas saistīts ar debess valstību, esot garīgs, ideāls, pilnīgs, mūžīgs. Reliģija uzskata, ka reālā pasaule esot

pakļauta garīgai debesu pasaulei.

Zinātne dod pareizu priekšstatu par apkārtējo pasauli un tās likumībām un palīdz cilvēkiem izmantot dabas likumus savā labā. Tā neatzīst brīnumus, bet pēti dabas un sabiedrības parādības kā likumsakarīgi noteiktas.

Sākumā arī kristīgā baznīca aizstāvēja seno grieķu naivo uzskatu par Zemi kā plakānu disku pasaules centrā, kuram visapkārt ir okeāns un virsū cieta debess velve ar visiem spīdekļiem. 16. gadsimtā lielais poļu astronoms N. Koperniks pierādīja, ka nevis Zeme, bet Saule ir centrālās ķermenis, ap kuru griežas Zeme un citas planētas.

Kā zināms, ap Sauli riņķo 9 lielas planētas. Zeme atrodas 150 miljonu kilometru attālumā no Saules un griežas apkārt Saulei ar ātrumu 30 kilometri sekundē.

Vistālākā planēta — Plutons atrodas 40 reizes tālāk no Saules nekā Zeme. Vēl daudz milzīgākos attālumos no Saules atrodas citas saules—zvaigznes. Astronomija ir pierādījusi, ka mūsu Saule ir parastā zvaigzne un ka Saules planētu sistēma, ar apdzīvoto Zemi nav nekāds izņēmums zvaigžņu pasaulē. Saule kopā ar apmēram 150 miljardiem citu zvaigžņu veido milzīgu zvaigžņu sistēmu — Galaktiku. Tās caurmērs ir aptuveni 100.000 gaismas gadu (gaismas gads ir attālums, ko gaismas pasaules telpā noiet vienā

gadā). Pievilksanas spēka likums, kas valda uz Zemes un Saules sistēmā, liek arī visiem Galaktikas ķermeņiem riņķot ap Galaktikas centru. Tie paši materiāli veidi un tās pašas materiālas īpašības sastopamas kā tuvo, tā tālo debess ķermeņu pasaulēs. Tātad nav divu dažādu pasaļu, bet ir tikai viena vienota materiālā pasaule.

Dialektiskais materialisms māca, ka Visums ir bezgalīgs laikā un telpā. Tāpēc tam nav noteiktas formas un līdz ar to nav ne centra, ne malu.

Bija laiks, kad kāds mūks apgalvoja, ka no Zemes vienas malas līdz otrai (tur, kur debess ar zemi saiet kopā) kājām varot aiziet 200 dienas. Kad pirmie ceļotāji apbrauca apkārt zemeslodei, šos ceļojumus nosauca par pasaules apeļojumiem, jo toreiz domāja, ka Zeme ir jau visa pasaule. Pēc Kopernika atklājuma idealisti „pasaules robežu”... pārcēla aiz Saules sistēmas robežām. Vēl pirmskādē 30 gadiem nezināja, kas atrodas ārpus Galaktikas. Tomēr drīz vien jauni spēcīgi teleskopi parādīja, ka milzīgos attālumos no mūsu Galaktikas eksistē citas galaktikas. Mūsu dienās var saredzēt jau tādus objektus, kas atrodas vairāk par 6 miljardiem gaismas gadu tālu, un nav šaubu, ka nākotnes teleskopi ļaus redzēt vēl tālāk.

I. Daube,
LPSR Zinātņu akadēmijas
Astronomijas sektora vecākā
zinātniskā līdzstrādniece

PANĀKSIM ASV GAĻAS, SVIESTA UN PIENA RAŽOŠANĀ UZ VIENU IEDZĪVOTĀJU

IEGAUMĒJIET šos SKAITĻUS!

1956. gadā

uz vienu iedzīvotāju ražots:

	PSRS	ASV
gaļas	32,3 kg	102,3 kg
piena	245 kg	343 kg
sviesta	2,8 kg	3,8 kg

Lai panāktu Ameriku gaļas un piena ražošanā uz vienu iedzīvotāju, mums jāražo uz 100 hektariem lauksaimnieciski izmantojamās zemes:

gaļas — 42 centneri kautsvarā vai 67 centneri dzīvsvarā; piens — 141 cnt

1956. gadā

iegūts uz 100 hektariem lauksaimnieciski izmantojamās zemes

	PSRS	ASV
gaļas	13,3 cnt	33 cnt
kautsvarā	13,3 cnt	33 cnt
piena	101 cnt	111 cnt

Slaucēja Olga Klestrova vidēji no govīm ir izslaukusi 1345 litrus piena un ierindojusies 1. vietā.

Ko deva kompleksās brigades

Pagājušā gada martā no organizējam kompleksās brigades, katrai iedalot aptuveni vienādu zemes platību. Fermu pārziņu amatus likvidējām, lopus un lopkopības inventāru nodevām komplekso brigāžu brigadieru pārziņā. Agrākais laukopības brigades brigadieris bija tikai priekšsēdētāja rīkojumu izpildītājs. Bez tam bija nevajadzīgi starpnieki zootehnikā un fermu pārziņu personās, kas saņēma gan atalgojumu un papildmaksu no saražotās produkcijas, bet praktiski nostaibilizēt lopbarības bāzi nevarēja, jo tā bija laukopības brigadieru pārziņā, kuri nebija atbildīgi par lopkopību un nebija ieinteresēti nodrošināt lopus ar labas kvalitātes un pietiekama daudzuma lopbarību. Tagadējais kompleksās brigades brigadieris ir īsts saimnieks visā brigades teritorijā.

1955. gadā izslaucām no govīm caurmērā 1003 litri piena. Pagājušā gada kāpinājam izslaukumu par 553 litriem no govīm, bet šogad paredzam izslaukt vismaz par 500 litriem vairāk nekā iepriekšējā gadā. Līdz ar to būs arī vairāk nekā dubultota piena bruto produkcija, salīdzinot ar 1955. gadu.

Vispirms sākām ar darba organizāciju. Komplekso brigāžu priekšgalā ir agronomi, kuriem jau zināma pieredze un pietiekamas zināšanas, lai sekmi vadītu brigādi. Bez tam brigadierus materiāli ieinteresējam. Brigadieriem izsniedzam papildus samaksā pieņu, ja izslaukts no govīm par 100 l vairāk kā plānots, 2 procentu apmērā, par 200 litriem — 3 procentus utt. no virsplānā iegūtā piena daudzuma.

Otrs svarīgs jautājums ir slaucēju kadru izvēle un to ieinteresēšana darbā. Slaucēju prēmēšanu izdarām pakāpeniski. Ja, piemēram, slaucēja aplecinājusi visas grupā esošās govīs, izmaksājam 200 rubļus, bet par 90 proc. aplecinātām govīm 100 rubļus papildmaksā. Tā pagājušā gadā izskaudām lielu govju ālavību, kāda bija līdz šim. Pēc govīm atnešanās slaucējai uzskaita 5 izstrādes dienas par teju, bet par tā saglabāšanu līdz 20 dienu vecumam vēl 7 izstrādes dienas. Ja no visām grupas govīm iegūti teji un saglabāti līdz 20 dienu

vecumam, izsniedzam 150 l piena. Pagājušā gadā maksājām slaucējam par katru litru izslauktā piena 3 kapeikas, bet tas deva mazus rezultātus. Šogad maksāsim tikai par virsplānā iegūto pieņu un labākās slaucējas vienreizēji prēmēsim. Ja slaucēja pārsniegusi plānu par 100 litriem no govīm, izsniegsim 15 proc., par 200 litriem — 20 proc., 300 litriem — 25 proc. utt. no visa virsplānā izslauktā piena daudzuma. Katru mēnesi labākā slaucēja saņem ceļojošo karodziņu. Tā par maija mēneša izslaukumiem karodziņu līdz ar vērtīgu balvu saņēma labākā slaucēja Biruta Račevska, kura šā gada 5 mēnešos izslaukusi 1008 litrus no govīm.

Lopbarības bāze ir noteicošais faktors piena iegūšanā, bet to izveidot vienā gadā nav iespējams. Pagājušajā gadā tika sagatavots pamats stabilas lopbarības bāzes izveidošanai. Ap 40 ha platībā izdarīta drenāža un lielāka platība nosusināta ar vajējiem grāvjiem. Šī mazvērtīgā ar krūmiem aizaugusi platība, kas tagad apsēta ar ilgadīgiem zālājiem, būs labas ganības. Bez tam vairāk nekā par 100 ha palielināta ilg-

Jauno lopkopju-slaucēju socialistiskajā sacensībā vislabākos panākumus ir guvuši jaunie Lisenko v. nos. kolchoza slaucēja Rita Kalniņa. Viņa 6 mēnešos no grupas govīm ir izslaukusi divtik daudz piena nekā pērn tānī pat laikā.

gadīgo zālāju plaujamā platība. Lai agrā pavasarī nodrošinātu lopus ar zaļbarību, rudenī labi mēslotā zemē iesējām rudzus, kas pēc minerālmēslu devas jau maija vidū deva spēcīgu zelmeni. Piebarošanai vasaras periodā 40 ha pakāpeniski apsējām ar viengadīgiem zālājiem.

Tā organizējot darbu, esam guvuši ievērojamus panākumus piena izslaukumu kāpināšanā. Šā gada 5 mēnešos izslaucām no govīm 758 litrus piena, kas ir, salīdzinot ar pagājušā gada šo periodu, par 327 litriem vairāk, bet, salīdzinot ar 1955. gadu, par 471 litru vairāk no katras govīm.

Palielinot piena izslaukumus, kas kolchozam ir galvenais ienākumu avots, rodas iespēja izsniegt kolchozniekiem regulāri avansā naudu. Par šī gada izstrādes dienām jau izmaksāti 3 rubļi uz katru izstrādes dienu.

J. Strods,
Raīņa vārdā nosauktā kolchoza grāmatvedis

Izslaukumi dubultojušies

Ja pagājušā gadā vidēji no govīm izslaucām 1482 litrus piena, tad šā gada socialistiskās sacensības saistībā ar Ventspils rajonu esam apņēmušies vidēji no govīm izslaukt 2000 litru piena.

Kā tad mēs strādājam, lai šīs saistības godam izpildītu? Jau ziemā lielu vērību pievēršam tam, lai mūsu lopi būtu labā miesas stāvoklī kūstāvēšanas periodā, lai līdztekus rupjai barībai govīm regulāri saņemtu šķiedrē, iegādājāmies speciālu automašīnu. Rūpējamies par labām ganībām. Pagājušā gadā 50 ha platībā kultivējām un apsējām ar zālājiem. Ziemā tur izvedām 220 tonnas kūstsmēslu kompostu, ap 300 tonnām vircas un pavasarī devām mineralmēslu virsmēslu. Sākoties ganību periodam, 25 ha lielu platību sadalījām četros aplokos no 5—6,5 ha platībā katru, bet pārējo kultivēto ganību platību tāpat nospraudām atsevišķos sektoros. Katrā aplokā ganām 4—5 dienas. Šādi ganot, katrā aplokā atgriežamies pēc 25—30 dienām. Pēc katra aploka noganīšanas to mēslojam ar vircu.

Ganīšanu pēc aploku sistēmas un aploku mēslošana ļauj mums racionāli izmantot ganības un iegūt labu zaļo masu.

Lai celtu piena izslaukumu ganību periodā, liela nozīme ir ganiem, tāpēc ganus esam izraudzījušies no apzinīgāko kolchoznieku vidus. Tā Olga Kalns gana govīs jau sesto vasaru, bet Marija Intenberga jau trešo. Lai arī gani būtu materiāli ieinteresēti celt piena izslaukumus, tiem papildsamaksā izsniedzam pieņu: ja no ganāmpulkā esošām govīm vidēji gadā izslauc no 1200—1500 litriem piena no katras, tad gans no bruto produkcijas, kas iegūta virs 1200 litriem, saņem 2 procentus, bet ja izslaukts no 1500—2000 litriem vidēji no govīm, tad no virsplāna produkcijas gans saņem 3 procentus.

Tā kā mūsu lopi ganībās netiek pilnīgi nodrošināti ar daudzveida zaļo masu, tad

savlaicīgi padomājam arī par to, lai varētu tiem piebarot zaļbarību. Šim nolūkam pagājušā rudenī bijām iesējuši ziemas rudzus un kviešus 8 hektaru platībā. Tos pašreiz piebarojam. Bez tam lopu piebarošanai pavasarī iesējām vairāk nekā 30 hektaru zirņu, vīķu, auzu mīstus. Mūsu lopkopji savās socialistiskās sacensības saistībā apņēmas apkopt un arī apkopj no 0,5 līdz 2 ha lielus piefermas laucipus. Tur audzē dažādas saknes un kartupeļus.

Mūsu kolchozā pastāv jau ilgāku laiku lopbarības ražošanas brigade, kura līdz šim nekādas papildus maksas nesāpēja, tādēļ arī darbs nebija ražīgs. Šogad šai brigadei ir jāizaudzē 25 hektaru platībā lopbarības saknes un jā sagādā vajadzīgā daudzumā rupjā lopbarība. Lai ieinteresētu šās brigades kolchozniekus labāk apkopt sakņu stādījumus un sagatavot vairāk rupjo lopbarību, viņi saņem tādu pašu papildsamaksu kā gani.

Tas, ka mēs bijām uzturējuši lopus ziemas periodā labā miesas stāvoklī, labi atmaksājās. Jau ar pirmajām ganīšanas dienām strauji cēlās piena izslaukumi. Pašreiz izslaucam ap 2000 litru piena dienā, bet labākās slaucējas kā Olga Klestrova, Lidija Kalniņa un citas vidēji no katras savas grupas govīs izslauc pa 12—14 litriem piena. Rezultātā aprīļa un maija mēnešos, salīdzinot ar to pašu laika periodu iepriekšējā gadā, piena izslaukumi ir divkārtīgi.

Esmu pārliecināts, ka mūsu kolchoza lopkopes godam izpildīs uzņemtais socialistiskās sacensības saistības un arī dos savu ieguldījumu lai lauksaimniecības produktu ražošanā mūsu valsts jau 1960. gadā varētu panākt Amerikas Savienotās Valstis lauksaimniecības produktu ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

V. Roze,
Lisenko vārdā nosauktā kolchoza zootehniķis

Dzīvokļi uz riteniem

Kolchoza „Komunisma ceļš” slaucamās govīs ir pārvietotas vasaras nometnēs.

Skaista priežu meža ielokā nelielas upītes krastā vēl gluži nesen iekārtoja aploku, ierīkoja piena dzesētavu, bet slaucējam dzīvokļus „atveda uz riteniem” — viņu vajadzī-

bām būvbrigade uzbūvēja vagona tipa māju, kas ir uz riteniem. Šajā „mājā” ir 4 guļtās, 4 skapīši, tikpat drēbju pakaramo utt. Šajā dzīvoklī slaucējas Rumjanceva un Strautiņa jūtas patīkami un ērti. Viņām ir arī savs radio.

Attēls: slaucējas pie jaunās „mājas”.

SPORTS

Sacensības Induļa ciemā

Svētdien, 9. jūnijā, Induļa ciemā netika starpkolchozu šaušanas sacensības. Tās organizēja kolchoza „Sarkanā zvaigzne” DOSAAF pirmorganizācija. Sacensību mērķis bija aktivizēt kolchozu pirmorganizāciju darbu un iesaistīt DOSAAF rindās jaunus biedrus. Uz sacensībām bija ieradusies 26 spēcīgākie apkārtnējo kolchozu šāvēji un komanda no Augļu koku skolas „Baužas”.

Lai sacensības noritētu sekmīgi, daudz bija rūpējušies sacensību vietas saimnieki — kolchoza „Sarkanā zvaigzne” DOSAAF pirmorganizācijas biedri. Sacensību dalībnieki varēja šaut jaunizbūvētajā šautuvē. Kaut arī laiks nebija sacensībām labvēlīgs, pūta stiprs vējš, tomēr tika uzrādīti labi rezultāti.

Viršējiem pirmo vietu individuāli iecēlnīja ar ļoti labu

rezultātu kolchoza „Sarkanā zvaigzne” DOSAAF pirmorganizācijas priekšsēdētājs Jāzeps Katkovskis. Viņa rezultāts 95 p. atbilst III sporta klasei. Otrajā vietā ierindojās J. Polis (AKS „Baužas”), bet trešajā P. Kirchneris. Abiem viņiem bija vienāds rezultāts — 75 p. Arī sievietēm pirmās vietas ieguvēja E. Jēkabsons (kolchozs „Sarkanā zvaigzne”) uzrādīja III sporta klases rezultātu 92 p. Jāatzīmē, ka Jēkabsons atkārtotā rajona rekordu. Otrajā vietā palika A. Līvins (AKS „Baužas”), bet trešajā I. Balode (kolchozs „Padomju Latvija”). Komandu vērtējumā pirmo vietu ar 464 punktiem iecēlnīja kolchoza „Sarkanā zvaigzne” komanda. Tālākajās vietās ierindojās kolchozs „Padomju Latvija”, AKS „Baužas”.

A. Adamsons

Vai jūs zināt,

...ka 1956. gadā mūsu republikas strādnieku ģimenes pirka caurmērā par 94 procentiem vairāk audumu, tai skaitā gandrīz 3 reizes vairāk vilnas audumu, nekā pirms kara 1940. gadā.

...ka Latvijas PSR kolchoznieku ģimenēs pašlaik pērk (rēķinot uz vienu cilvēku) pāri par divām reizēm vairāk audumu, tai skaitā 3,5 reizes vairāk vilnas audumu nekā 1940. gadā.

...ka naudas atskaitījumi mūsu republikas kolchozu nedalāmo fondu papildināšanai 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, pieauguši gandrīz par 26 procentiem, pārsniedzot 191 miljonu rubļu.

...ka pēdējos divos gados mūsu republikas darbaļaudis iegādājies vairāk nekā 23.000 televizoru, pāri par 6.000 motocikliem, apmēram 3000 automašīnas, 33.600 šujmašīnas un 3.700 veļas mazgājamās mašīnas.

...1956. gadā mūsu republikā pārdoti audumi par vairāk nekā 500 miljoniem rubļu, pie kam zīda audumus vien iedzīvotāji nopirkuši gandrīz par 60 miljoniem rubļu lielākā vērtībā nekā 1955. gadā.

*(LTA)

IRINA BUGRIMOVA

Mana profesija

(3. turpinājums)

Lauva kļuva svešs, pavissam svešs! Ar sirds sāpēm atdevu viņu vienai no zvēru audzētājam.

Daudz darba un pacietības un neatlaidības bija patērēts Araksas dresēšanā. Bet neko nevarēja darīt!

Ir laivas, kuri klausā un pakļaujas saviem dresētājiem gadus dīpādmīti, piecpadsmīti. Dažreiz pat ilgāk, kā, piemēram, mans Cezars. Bet gadās arī tā, ka lauvās atmosfērā zvēru instinkts un viņi pilnīgi pārtrota pakļauties cilvēkam. Tā tas notika ar Araksu.

Un tā man palika četri laivas. Turpināja uzstāšanos ar saviem atlikušajiem četrkājainiem artistiem. Bet tomēr pēc Araksa zaudēšanas kaut kas man trāka. Kaut arī skatītāji ļoti silti uzņēma manas uzstāšanās, nolēmu, ka vajadzīgs sagatavot jaunu atrakciju. Pēc Araksa zvēru audzētājam nodevu vēl trīs laivas — Samuru, Radamesu un Diku. Atstāju vienīgi Cezaru, pašu saprātīgāko, gudrāko un labāko artistu.

Sakas liets un bīstams darbs — jaunu derīgu lauvu meklēšana, viņu dresēšana un jaunu atrakciju sagatavošana. Bet pirmās

tam gribu isi pastāstīt par sevi, par savu darbu cirka.

PIRMIE SOĻI

Esmu dzimis Harkovā veterinārā ārstu ģimenē. Tevām bija trīs meitas, bet tikai mani, pašu jaunāko, viņš nolēma izaudzināt, kā mūsu ģimenē runāja, stipru un vīrišķīgu, spējīgu pārvarēt visas dzīves grūtības. Tēvs mani iemācīja jāt uz neapsegto zirga, pamudināja nodarboties ar sportu un fizikulturu. Vēlāk uz mātes ieteikuma un vēlēšanos mani nodeva mācīties baleta studijā.

Ar aizraušanos nodarbojos ar vieglatlētiķi, ļoti labi skrēju 100 m distancē, metu disku, labi peldēju un šajos sporta veidos guvu teicamus rezultātus. Trīs reizes pat Ukrainas PSR sporta olimpiādēs ieguvu atzinības balvas. Bet apvienot nopietnas nodarbtības ar sportu un baletu kļuva arvien grūtāk. Bet es vēl nepateicu, ka bērnībā palīdzēju tēvam pie slimo lopu pieņemšanas. Ko tikai pie mums nenesa un neveda! Slimus suņus un kaķus, kazas un zosis, govīs, cākas un zirgus. Viens pat atveda slimo kanieli. Bez tam tēvs bija arī Harkovas cirka pastāvīgais veterinārs ārsts. Bieži vien viņš mani pē-

Jaunas grāmatas

Kuldīgas grāmatnīca saņēmusi sekojošas jaunas grāmatas, ko laidusi klajā Latvijas valsts izdevniecība:

L. Fotiļeva. NO LEŅINA DZĪVES. Autore, kas vairāk nekā piecus gadus strādājusi V. I. Leņina tiešā vadībā, būdama par viņa sekretari, savas atmiņas stāsta par tikšanās ar Vladimiru Iljiču Ženevā un Parīzē 1904. un 1905. gadā, par V. I. Leņina darba stilu, par prasībām, kādas viņš uzstādījis padomju valsts aparata darbiniekiem, par Vladimiru Iljiču kabinetu Kremli, par viņa pēdējiem darbības mēnešiem.

P. Veisteris. ROKAS GRĀMATA DĀRŽŅU AUDZĒTĀJIEM. Šajā darbā autora aplūko dārzu nozīmi cilvēka uzturā, galveno kulturu šķirnes, augu izvēli un apstrādāšanu, sēklu sagatavošanu, sēju, agrotehniku, kaitēkļu un slimību apkarošanu, dārzu audzēšanā lietojamās mašīnas un rīkus, dārzu pārstrādāšanu, darba organizāciju, kā arī sēklkopību.

Dārzu audzētājiem bieži vien praktiskā ražošanā rodas dažādi jautājumi, kas steidzīgi jāatrisina. Lai rastu atbildes uz atsevišķiem jautājumiem, grāmatā sakopoti materiāli, kas saistīti ar patērīgā dārzu un dārzu sēklu audzēšanu, darba izklāstā apvienojot zinātnes atziņas un pirmrindnieku pieredzi.

Latvijas PSR Zinātņu Akademijas Bioloģijas institūts. PA MIČURINA CEĻU. (LPSSR Zinātņu Akademijas izdevums). Rakstu krājumā sakopoti mūsu republikas dārzkopju — mičuriniešu nozīmīgāko sasniegumu rezultāti un atziņas. Tānī ir raksti par augkopību, dienviņģiem, kartupeļiem un dārzeņiem un beidzot par dekoratīviem augiem.

ma līdz sev par palīgu slimo dresēto zvēru ārstēšanā.

Priecādamās par akrobatiku veiklību, gaisa ekvilibristu drošsirdību, žonglieru bezklaidino noteiktību, es iemēļu šo brīnišķo cirka mākslu. Mani dzima vēlēšanās kļūt par cirka aktrisi. Sporta un baleta nodarbtības palīdzēja piepildīt šīs vēlēšanās.

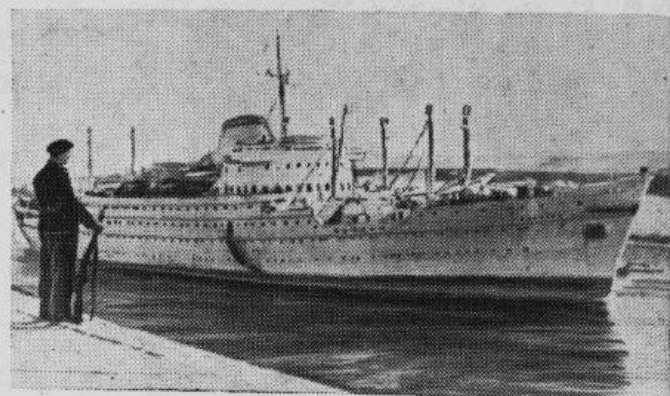
Tas notika 1931. gadā. Toreiz padomju cirka artisti vēl neuzstājās ar mechanizētām atrakcijām, tādas mēs redzējām tikai no ārzemēm iebrāukušiem cirku māksliniekiem. Nolēmu kopā ar savu partneri sagatavot Padomju Savienībā pirmo mechanizēto atrakciju „lidojams ar kamanām”. No cirka kupola kopā ar partneri drāzāmies pa metāla stiepli lejup. Trampļins uzvieda kamanas gaisā. Atrādāmās no stieples kamanas gaisā iztaisnāja cilpu, izlidoja cauri aplim, kas griežas pīstiprīnāts pie manežas un nolaidāmies uz tīkla.

Šis numurs prasīja labu izturību, pašsvaldīšanos un arī labu sportista treniņu. Kādreiz zirgu sacīkātēs Harkovā redzēju ļoti skaistu zirgu. Man viņš tā iepatikās, ka nolēmu to iegādāties un sagatavot augstākās jāšanas skolas numuru. Pēc dažiem mēnešiem varēju jau uzstāties ar jaunsagatavoto numuru cirka.

Strādājot cirka, bieži nācās redzēt ārzemniekus — zvēru dresētājus. Vēlāk arī mūsu zeme

Aiz robežām

Ēģipte

Kuģniecība pa Suecas kanālu pilnīgi atjaunota. Attēls: Itālijas pasažieru tvaikonis „Okeania” iziet caur kanālu.

ASV joprojām grib okupēt Okinavu

Agentūra „United Press” sakarā ar Japānas premjerministra Kisi gaidamajām sarunām Savienotajās Valstīs ziņo, atsaukdamās uz „autoritatīvām aprindām” Vašingtonā, ka prezidents Eizenhauers „pašlaik nedomā dot Japānai balsttiesības Okinavas un pārējo Riū-kiu salu pārvaldīšanā”.

Kā uzsvēr šajās aprindās, ziņo agentūra, Japānas premjerministrs sarunā ar Eizenhaueru un citām Savienoto valstu amatpersonām pārliecināsies, ka ASV „nav atteikušās no nodoma paturēt savās rokās visu varu šajā stratēģiskā svarīgo salu virknē”.

Amerikāņu palīdzība atnesusi īstu postu Taivanai

Taivānas iedzīvotāju sašutums par amerikāņu plosīšanos, kurš nesēn izpaudās antiamerikānisko demonstrāciju laikā Taibeijā, atspoguļojas pat čankaišļu oficiālā organu pārstāvju runās.

Agentūra „Sinchua”, atsaukdamās uz informāciju no Taivānas, ziņo, ka čankaišļu „likumdevēja juapa” loceklis Huan Cziaņ-čžuns pieprasījis drīzāk likvidēt divas

amerikāņu palīdzības organizācijas Taivanā — amerikāņu palīdzības padomi un ekonomiskās stabilizācijas padomi.

Huan Cziaņ-čžuns savā runā uzsvēris, ka amerikāņu palīdzība atnesusi Taivanai īstu postu. Amerikāņi sagrābuši savās rokās visu ekonomisko varu Taivanā, viņš teicis.

Ārzemju sabiedrības meklē naftu Pakistānā

Pēc Informācijas departamenta ziņojuma, Pakistānas valdība parakstījusi ar amerikāņu naftas sabiedrību „Sun Oil Company” līgumu, kas paredzējis dot tiesības meklēt naftas avotus desmit tūkstoš kvadrātjūdžu platībā Rietum-

pakistānas dienvidu un dienvidrietumu rajonos. Sakarā ar šīs vienošanās parakstīšanu, raksta avīze „Times of Carachi”, tagad Pakistānā naftas avotus meklē sešas ārzemju sabiedrības — trīs amerikāņu un trīs angļu.

Kā amerikāņu okupanti saimnieko Rietumvācijā

No Rietumvācijas saņemtie ziņojumi liecina, ka amerikāņu kareivji, redzēdami, ka viņi vienmēr paliek nesodīti, joprojām rupji mīd kājām vietējo iedzīvotāju tiesības.

Nirnbergā amerikāņu kareivji

piekāva tramvaja konduktoru tāpēc, ka tas atteicās pieņemt no viņiem amerikāņu nauda maksu par biļeti. Amerikāņi mēģināja aizbēgt, tomēr gājēji viņus aizturēja un nodeva militārajai policijai.

kārt cirka, bet mans partners, attīstīdams milzīgu ātrumu, dzinās ar motociklu tam pakā. Otrs laiva — Jūlijs mierīgi uzlicis savas milzīgi lielās ķepas uz partnera pleciem, sēdēja uz motocikla bagāznieka.

Tā dzima jauna atrakcija „drošsirdīgais aplis”, labs un iespējams cirka numurs, kas skatītājus iepriecināja vairākus gadus.

PLĒSĪGO ZVĒRU DRESURA

Sākdama strādāt ar plēsīgiem zvēriem, nolēmu izvēlēties lielāku grupu lauvu, labi viņus dresēt un iemācīt tiem vairāk komplicētus trikus nekā Kajam un Jūlijam.

Pirmsrevolūcijas laikos lauvu, tīģeru, ziloņu, pērtiķu un citu zvēru piegādātāji cirkiem bija plaši pazīstamais vācu zvēru dresētājs Kārlis Hagenbeks. Viņš Hamburgā savā zvēru audzētavā saņēma no visām pasaules malām visdažādākos plēsīgos zvērus. Vistabakie pasaule pazīstamie zvēru dresētāji sagatavojā jaunas atrakcijas, kuras komersants Hagenbeks izrādīja Eiropas un Amerikas cirkos.

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons